

3. Kas EÜ asutamislepingu artikli 90 lõige 2, mille kohaselt ükski liikmesriik ei kehtesta teiste liikmesriikide toodetele selliseid riigimakse, mis võimaldaksid teiste toodete kaudset kaitset, lubab liikmesriigil maksustada aktsiisimaksuga teistest liikmesriikidest imporditud kasutatud sõidukeid sõltuvalt sõiduki vanuse ja silindrite töömahu alusel arvutatud protsendimäärast, mis on sätestatud Poola rakendusmääruses (rahandusministri 22. aprilli 2004. aasta määruse aktsiisimaksumäärade alandamise kohta § 7 — Dz. U. nr 87, poz. 825, muudetud kujul), kui seda maksu arvutatakse samasuguse valemi alusel ka Poolas müüdavate kasutatud sõidukite osas enne nende sealset esmakordset registrisse kandmist ja kui see maks mõjutab hiljem asjaomaste sõidukite edasimüügi hinda?
4. Kas EÜ asutamislepingu artikliga 28, mille kohaselt keelatakse liikmesriikidevahelised koguselised impordipiirangud ja kõik samaväärse toimega meetmed, võttes samas arvesse nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/12/EMÜ aktsiisiga maksustatava kauba üldise korralduse ja selle kauba valdamise, liikumise ning järelevalve kohta, artikli 3 lõiget 3, mille kohaselt liikmesriigid jätaavad enesele õiguse kehtestada või säilitada makse selle direktiivi artikli 3 lõikes 1 nimetatud kaubale tingimusel, et nimetatud maksud ei too liikmesriikide vahelises kaubanduses kaasa formaalsusi piiriületamisel, on liikmesriigil keelatud säilitada Poola aktsiisimaksuseaduse artikkel 81, mis sätestab, et isikud, kes tegelevad Poolas liikluseeskirjade kohaselt registrisse kandmata sõidukite omandamisega ühenduse piires, on kohustatud viie päeva jooksul pärast sõiduki omandamist ühenduse piires ning selle importimist liikmesriiki esitama asjaomase tolliameti juhatajale lihtsustatud deklaratsiooni?

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Ufficio del Giudice di pace di Monselice 12. juuli 2005. aasta määrusega kohtuasjas Lidl Italia Srl versus Comune di Arcole (VR)**

(Kohtuasi C-315/05)

(2005/C 281/11)

(Kohtumenetluse keel: itaalia)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Ufficio del Giudice di pace di Monselice 12. juuli 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas Lidl Italia Srl v. Comune di Arcole (VR), mis saabus kohtukantseleisse 12. augustil 2005.

Ufficio del Giudice di pace di Monselice küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas Euroopa parlamendi ja nõukogu 20. märtsi 2000. aasta direktiivi 2000/13/EÜ toidu märgistamist, esitlemist ja reklaami käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (<sup>(1)</sup>) peab seoses nimetatud direktiivi 2000/13/EÜ artiklis 1 sätestatud müügipakendis toiduga tõlgendama nii, et direktiivis, eriti selle artiklites 2, 3 ja 12 ettenähtud kohustused kehtivad ainult müügipakendis toidu tootja suhtes?
2. Kas jaatava vastuse korral esimesele küsimusele tuleb direktiivi 2000/13/EÜ artikleid 2, 3 ja 12 tõlgendada nii, et ühes liikmesriigis asuvat teises liikmesriigis asuva ettevõtja müügipakendis toidu (nii nagu on määratletud direktiivi 2000/13/EÜ artiklis 1) lihtsat edasimüüjat võib lugeda vastutavaks ametivõimude väitel toimunud õigusrikkumise eest, mis seisneb tootja poolt müügipakendis toidu etiketil märgitud väärtuse (käesolevas asjas alkoholisalduse) erinevuses tegelikust väärtusest, ning seega karistada vaatamata sellele, et ta (kui lihtne edasimüüja) vaid turustab toitu sellisel kujul, nagu tootja seda tarnib?

(<sup>(1)</sup>) EÜT L 109, 6.5.2000, lk 29.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Beschluss des Sozialgerichts Köln 8. augusti 2005. aasta määrusega kohtuasjas G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG versus Gemeinsamer Bundesausschuss, Beigeladene: AOK-Bundesverband KdöR, IKK-Bundesverband, Bundesverband der Betriebskrankenkassen, Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, Verband der Angestellten-Krankenkassen e. V., AEV — Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e. V., Bundesknappschaft, Seerkrankenkasse, Bundesrepublik Deutschland**

(Kohtuasi C-317/05)

(2005/C 281/12)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Sozialgericht Köln 8. augusti 2005. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse kohtuasjas G. Pohl-Boskamp GmbH & Co. KG versus Gemeinsamer Bundesausschuss, milles osalesid: AOK-Bundesverband

KdöR, IKK-Bundesverband, Bundesverband der Betriebskrankenkassen, Bundesverband der landwirtschaftlichen Krankenkassen, Verband der Angestellten-Krankenkassen e.V., AEV-Arbeiter-Ersatzkassen-Verband e.V., Bundesknappschaft, Seerkrankenkasse, Saksamaa Liitvabariik, keda esindab Bundesministerium für Gesundheit und Soziale Sicherung, mis saabus kohtukantseleisse 17. augustil 2005.

Sozialgericht Köln küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiivi 89/105/EMÜ<sup>(1)</sup>, mis käsitleb inimintervishoiu kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega, tuleb tõlgendada viisil, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusakt, mille kohaselt anti pärast käsimüügiravimite väljaarvamist riikliku tervisekindlustussüsteemiga hõlmatud soodusravimite nimekirjast ühele selle süsteemi asutusele õigus võtta vastu norme erandite tegemiseks asjaomaste väljaarvatud ravimite suhtes ilma direktiivi 89/105/EMÜ artikli 6 lõike 1 teises lauses ja lõikes 2 sätestatud menetlust järgimata?
2. Kas nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiivi 89/105/EMÜ tuleb tõlgendada viisil, et sellega antakse asjaomase direktiivi punktis 1 nimetatud ravimite tootjatele subjektiivne avalik õigus võtta vastu eelkõige põhjendatud ja õiguslikke väiteid sisaldav otsus nende tootjate teatavate ravimite kandmise kohta eeltoodud tüüpi nimekirja isegi juhul kui liikmesriigi õigusaktid ei kehtesta ei vastavat otsustusmenetlust ega ka kaebemenetlust?

<sup>(1)</sup> ELT L 40, s. 8.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Verwaltungsgericht Darmstadt 17. augusti 2005. aasta määrusega kohtuasjas Sachen Ismail Dering versus Landkreis Darmstadt-Dieburg**

**(Kohtuasi C-325/05)**

(2005/C 281/13)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

Euroopa Ühenduste Kohus on saanud Verwaltungsgericht Darmstadt'i 17. augusti 2005. aasta määrusega esitatud eelotsu-

setaotluse kohtuasjas Sachen Ismail Dering v. Landkreis Darmstadt-Dieburg, mis saabus kohtukantseleisse 26. augustil 2005.

Verwaltungsgericht Darmstadt küsib Euroopa Kohtult eelotsust järgmistes küsimustes:

1. Kas Türki kodanik, kes perekonna ühtsuse huvides on lapsena kolinud Saksamaa Liitvabariigis töötavate vanemate juurde, kaotab riigis elamise õiguse, mis on saadud EMÜ ja Türki assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 (edaspidi "otsus nr 1/80") artikli 7 esimese lause teisest taandest tulenevast õigusest omandada vaba juurdepääs kõigile palgalistele töökohtadele omal valikul — välja arvatud otsuse nr 1/80 artiklis 14 nimetatud juhul ja siis, kui ta õiguspärase põhjusega lahkub vastuvõtvast liikmesriigist märkimisväärselt pikaks ajaks — isegi siis, kui ta 21. eluaasta täitumisel ei ela enam vanemate juures ega ole enam nende ülalpidamisel?

Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

2. Kas asjaomasel Türki kodanikul — vaatamata sellele, et ta on kaotanud otsuse nr 1/80 artikli 7 esimese lause teisest taandest tuleneva õiguse — on jätkuvalt õigus otsuse nr 1/80 artiklist 14 tulenevale erikaitsele riigist väljasaatmise vastu, kui ta on pärast vanematest eraldi elama asumist teinud ebakorrapäraselt palgalist tööd, saamata töötajana neid õigusi, mis tulenevad otsuse nr 1/80 artikli 6 esimesest lausest, ja on tegutsenud mitme aasta jooksul üksnes füüsilisest isikust ettevõtjana?

**SGL Carbon AG 30. augusti 2005. aasta apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 15. juuni 2005. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-71/03, T-74/03, T-87/03 ja T-91/03: Tokai jt v. Euroopa Ühenduste Komisjon, kohtuasja T-91/03 osas**

**(Kohtuasi C-328/05 P)**

(2005/C 281/14)

(Kohtumenetluse keel: saksa)

SGL Carbon AG esitas 30. augustil 2005 Euroopa Kohtule apellatsioonkaebuse Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (teine koda) 15. juuni 2005. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-71/03, T-74/03, T-87/03 ja T-91/03: Tokai jt v. Euroopa Ühenduste Komisjon, kohtuasja T-91/03 osas. Apellatsioonkaebuse esitaja esindajad on advokaadid M. Klusmann ja F. Wiemer, Freshfields Bruckhaus Deringer, Feldmühleplatz 1, DE-40008 Düsseldorf.